

თავადის ლოსკვა

თბილისის კინტოური ქეიფი

და

მზითუის სია.

გამოცემული დ. ა. კაზაროვის-შიერ.

თბილისი

სტამბა ტ. შ. რეტიანდის, № 39.

1917.

თ ა ვ ა ლ ი ს

ლ ო ც გ ა

პინტოური ქეიფი

და

მზითვის სია.

გამოცემული

დ. ა. კაზაროვის-მიერ.

თფილისი

სტამბა ტ. მ. რეკინიანდისა № 39.

1917

45

თამაღის ლოცვა

ღმერთო, შენა სწყალობდე
 აქ მბრძანებელ ყველასა,
 გაჭირვებულს მბრალობდე,
 არ აკლებდე შეელასა.
 შეაწიე ღეთის მადლი,
 დღევანდელის დღის მადლი,
 შემოსილი მღვდლის მადლი
 უცოცხლე სახლში მყოფი.
 შინაური, გარეული,
 მელღინე და მზარეული,

ქ მ რ ა.

მისი შემყურებელი ყველა,
 გაგიმარჯოს თქვენა,
 ეს ჩარეკა შენა,
 ალავერდი შენა,
 დაილოცოს ეს სახლი:
 საძირკველი და ჭერი,
 ფილაქანი და სხენი;
 ფიცრული და კირული,
 სპილენძი და ჩინური;

გეჯა და თაფლი,
 ცომი და ვარცლი;
 გუთანი და კვერი,
 ქოცო და ქვეერი;
 თაბახი და ქილა.
 ჯამი და ჯამფილა;
 კოშკი და ოთახი,
 შენობა და ოჯახი;
 საბძელი და მარანი,
 სანთელი და ფარანი;
 სუფრა და მარილი,
 პური და მწეანილი;
 ბალი და ბაღჩა,
 თარო და თახჩა;
 ყანწი და ჯიხვი,
 ქათამი და იხვი;
 ნაფი და ლასტი,
 ფილი და აენგდასტა;
 ტუპკირი და ხაპირი,
 ჩამჩა და ქაფკირი;
 ვირი და ჯორი,
 ცხვარი და ღორი;
 წისქვილი და კალო,
 მარგილა და პალო;
 ფიჩხი და შეშა,
 კულა და აზარფეშა;
 კამეჩი და ხარი,

ქვაბი და ზედადგარი;
ქოთანი და ღო,
ფურცლი და ხბო;
მიწა და ქვა;
თესვა და ხენა;
მინდორი და ველი,
ნამგალი და ცული;
კოფო და ლართხი,
იონჯა და ხეარტქლი;
ბასტანი და ნესეი,
ჩიბუხი და კვესი.

ღმერთს დიდება, თქვენ მშვიდობა ღმერთმა გა-
ცოცხლოთ, გადღვგრძელოთ, თქვენი თავი გვიცოც-
ხლოს, უსტაბაში შეგეწიოთ, ასაჰყალო გწლოლობ-
დეთ, მამასახლისი, მოხელეები, გზირი, ნაცვალი,
გუთნის-დედა, მეხრე მეარხე იყოს თქვენი შემწე.

შეგეწიოთ: ყველა წმინდა, წინო, წმინდა ველის-
ციხე, ტურის-ციხე, ბაკურ ციხე, ორთა-ქალა, დრსი-
ქალა, სართი-ქალა, შაეი-ტყე, კიან-ტყე, დაკმულ-
ტყეი, ვარდის უბანი, არტაზ-უბანი, ძაღლის-უბანი,

აღმატი, დაღმატი, ხახმატი

ხობოტა, ლოპორტა ჯოპარტა

შეგეწიოთ: კოჭა-კოლაკი ცლუკანი, ოზნაარი, მაშ-
ნაარი, ტიბანი, პრასიანი, კინქრიანი, შაშინი, ვაჩნა-
ძიანი, მელაანი.

შეგეწიოთ: ტოტლოგიანთ ღაღო, ციცკოვი-
ანთ ნიკო, ბამბაკიანთ პეტო, მაჭუღიანთ სტეპკო,
ჩითუმიანთ ღარჩო. კანკოგიანთ მიხო ქუტლაანთ ზა-
ქარია, ყოყიანთ თედლორე, ჯაგიენტ ეანკა, ტროყა-
ანთ იორდანე, ჯიჯიანთ გოგრა-ჭამია, დანარჩენი,
რომელიც კაი მგვობრები გეგულემათ.

აღმა დაღმა,
წალმა-უკულმა,
ზეით-ქვეით,
ოღრო ჩოღრო,
გარდი-გარდმო.
წინ-და უკან სუყველანი
იყენენ თქვენი შემწენი.

ღმერთმა იმდენს ხანს გაცოცხლოთ, სანამ კუდი
კურდღელს მიეწეოდეს, კაპუტეი კოსალასა ეირი
ჯამბაზობდეს, დათვი ხაბაზობდეს, აქლომი დალაქობ-
დეს, ჯორი ნალზანდობდეს, ცხენი ხარაზობდეს, ფუ-
რი ხარატობდეს, ბატი სამართლობდეს, ინდაური აღ-
ეოკატობდეს, პეველა ტოლმასა სქამდეს, მგელი გუთ-
ნითა ჰხნაედეს, კატა ჰასასობდეს, ძაღლი დაბალობ-
დეს, მელია დიაკენობდეს, თაგვი გაიკრიჭებოდეს ხა-
ლიჩა დაიწენებოდეს, ზედ დაიჯდომებოდეს, წისქვი-
ლი ფქვედეს, გუთანი ჰხნაედეს, ქიანქველა ხმალს
შემოიკრავდეს და გერმანიაზე საომრად მიდიოდეს.

შეგეწიოთ: ხევის ბერი ახტალელი თათარი
წოვა თუში, ერწოს ქასტი, კაპუტელი ლეკი, ხიტრი-

ლის, თორემ სმით რა არ მასმევს! რა-და ძმა-ბიჭო-
ბა, გენაცვა სულის კლიტეში, შენი ლოთი-ფოთო-
ბა. ქრისტიანობა, ქვეყნის რჯული და ადათი, ჳირი-
და ლხინი, მტერი და მოყვარე... ეინ მოსთელის?

რა მასმევს ლეინოს? ეშმაკი და ქაჯი, რა ეიცო...
რა მასმევს და ცაკანას ჳიჳყინა თეგზები, მეღჳუას
ჳიჳი-პიჳეგზიანი ხაში, შამაის ალათ-მალათი, შიშხინა-
და მცერიანი ლორის მწეადი, ცივად მოხარშული დე-
დალი, გულში რომ ყეითლად დაუნაჳუჳებული
კვერცხი გამოსჩრია, წითლად დაბრაწული ინდაურის
ფრთა-ბარკალი, ძალზედ გაწითლებული ბურგაკის
ნეკნები, მარხილში დახალული ფსტა-ნუში... სად მახ-
სოეს!...

რა მასმევს ლეინოს? ერთმანეთში საყვარლებსა-
ვით ჩახეეულ ჩახუტებული ეაზის რჳაფოთოლი, პა-
ტარძლის ჳელით დაკრეფილი და კოხტა ვირით მო-
ტანილი პრასა ნიახური; აღდგომის კვერცხსავით
ჳია-ფერში ამოვლებული ბოლოკი, თალიში ხახვი,
ეზილებში რომ კნაწი-კნუწი გააჳეს, ჩახუტებუჳებული
მა ძმარ გამუდარი მუჳუჳი, შენ დათვალე!

რა მასმევს ლეინოს? ჩემის ტოლ-ამხანაგის, ჩემ-
სავით ბეჳაია ლოთის სიყმე-მკედარ, ყარაჩოხალის
„გამარჯობა, გაგიმარჯოს“ „ალაფერდი-იანშიოლი“
მასმევს, რა უნდა მასმევდეს! დუღუკის ტკბილს ეშ-
ხზედ ატეხილი ეშხი მასმევს. ამა ერთი თათარიან-
ნად ორი ჩარეჳა ლეინო გადაჳკარ მერე ორთაჳალა-

ში კუპრიას ღუღუკი ააზუნებინე და გაიგებ, რაც მასმეც, ყური დაუგდე. კუპრია რომ ღუღუკს ჩაუშაქრებს და ჩაუტკბილებს, ჩააკაჟან-ჩაარაკრაკებს, ასწევს, აიტანს, ჰაერში წაეა და შენც თან წაგიყვანს და მაშინ შეიტყობ რაც მასმეც. გული ჭიანჭურსავეთ კენესას რომ დაგიწყებს და ზურნის ეშხიანი ჰანგი გვერდებში რომ გაგიჯდება, სული ჰაა, საცაა ყანყრა-ტოში ამოგიეა, ფილა-გიჰირავს და გონებით ეარსკვლაეებში ჰფრინავ, არც სხვა გახსოვს, არც შენი თავი, გარშემო ღრუბლები გახვევია, გული ლამის ისე ამოგიფრინდეს საგულედგან. როგორც მელქუას ბადიდგან ჭიჭყინა ამოფართხალდეს ხოლმე, ის მასმეც, ის...

რა მასმეც? უზმოზედ რასა მკითხავ, როცა დეიძლ-ჯიგარზედ ობი მომკიდებია. მაშინ მნახე, საკინძ ჩამოწყვეტილი და გულგადაღელილი მტკვრის პირას რომ ეიჯდე, ფოთლებში გაშლილ მწვანე სუფრას მთვარე დაჰკაშკაშებდეს, თითო ხელადაზედ თორმეტი წყვილი სანთელი ლაპლაპობდეს და ზედ ანგელოზები დამტრიალებდნენ, ორივე ყურში ღუღუკი ჩამკენსოდეს ცალ ფეხზედ ჩუსტი არ მეცვას, შუბლს გაცივებული კიტრის ნაფცქვენები მიგრილებდეს და ჩარეჟა მოყუდებული მეჭიროს აბა მაშინ მნახე და აღარა მკითხავ რა მასმეც!

სასწავლითა მამისათა და სულისა წმინდისათა ამინ!

ეძღვე მზითვათ ჩემ ნანის-ნანატრ ქალს თებერლს
რაც სულს იქით მბაღია ყველას.

მზითვის სია

- ერთი კამოდი, თავის ტუალეტის სარკით.
 ერთი შკაფი.
 ერთი ფეხმოდებელი კუშეტიკა.
 სამი ტაბურეტიკა.
 ერთი პურის კილობანი.
 ერთი ნახშირის იაშიკი.
 ერთ ვარცლს თავის ასტამით.
 ერთ წვანლის ტაბაკს.
 ერთ სარეცხის თაბახს.
 ორ შამფურს თონიდამ პურის ამოსაყრელს.
 ერთ ციციხეს ლობიოს ასარევათ.
 ნახევარ ღუჭინს, შიშმატის კოფებს კარგი ფაბრიკისას.
 ერთ ნივრის ფილს, თავის ფილთაქვით.
 ჰეანგდასტა თავის სარახუნებლით.
 ერთს მდივანოვის ქართულ კალენდარში.
 ერთ ცეცხლისთვის მაშას.

ერთს კუხნის სტოლს თავის უჯრით.

ერთ თიხის ქვაბს ლობიოსთვის.

ერთ ზედადგარს.

წვეთის ჭურჭელს.

ერთს ნახევარ გირვანქა ჩულქის ნიტყას (ძაჟს) .

პატარძლის პირის გამოსაქნელად.

ღაბასმული ჩიქილა, ჩილინგაროვისა.

ჩიხტა, კობი,

კობის ლენტს.

კაყები გაქუცული, დაღალეები.

ერთი წყვილი წითელი ჩულქები.

ერთი წყვილი ჩუსტი წითელი, საფხატუნებელი.

ერთი გირვანქა შაბი, გუნდა-ლახოსტაკი.

პატარძლის თმების შესაღებავათ, დასაბასმებლად.

ორ აბაზიან რაღეს საპონს, ყვითელს.

ერთ წყვილ თავის მახეს, ერთს დიდს სარდაფის-
თვის, მეორე პატარა ოთახისთვის.

ორი გასამთლილი შიბაქი: ერთი ვაჭისა, მეორე ქა-
ლისა.

ხარატის გაკეთებული აკვანი, თავის თასმებით.

აკვნის ბანკა ჯოხებით გამართული, თავის ფალას-
ფულასებით.

ხინაბანდი უკუსაკრავი.

ოთხაბაზიანი მუზიკა, ფარანცოვის ფაბრიკისა.

ღანაყილი ნახშირი და გაცრილი, პატარძლის კბი-
ლებისთვის გასახეხათ.

ღანაყილი მელი ფანჯრებისთვის.

ხარაზის შეკერილი ბათინკები ზაკაზნოი.

ერთი ყვითელი ცოცხი ქუთაისისა.

უმარილი და ფერი თავის სალესავით.

ჩირქი.

ერთი ასხმა პანტის ჩირი, თუ მეფე მუცელში გაიხ-
სნას უებარი წამალია.

ერთი კონა ლოლო.

ერთი პარკი ჩურჩა შეჭამანდისთვის.

ორ აბაზიანი სარკე ყვითელი ხისა.

ტოლაღები სიძისთვის.

ერთი ყუთი ქინძისთავი.

ერთი ტერნოს კაბა თავის ტისონკებით.

ერთი პოლის ჩოტკი.

ორი ჰარშიანი შემდეგი.

ერთი მაკრატელი,

ერთი კოკის ძაფი.

ერთი მატყლის საჩეჩელი.

თითისტარი ძაფის დასართავათ.

ჯარა, ძაფის დასართავათ

ფუთა აბანოსთვის.

ერთი აბანოს ლიფა.

აბანოს ფეხის აგური.

ქისა.

ერთი ტუჩმოტეხილი გრაფინკა.

ჩითის თაეშალი.

ხრიკები.

ორ აბაზიანი პირსახოცი.

კუხნის ტილოები.

ლობიოს ქოთანნი.

ფურნის ტაფა.

ერთი წითელი სკივრი.

ხალიჩის დასაბერტყი კეტები.

ორი მუთაქა მატყლით გატენილი.

ერთი კვერცხის მდებელი დედალი ქათამი.

ერთი ჩხაენა კატა.

ერთი ქოფაკი ძალი, ისეთი რომ ქურდს კუდს უქ-
ნეფდეს და პატრონს ჰყეფავდეს.

ერთი ქობინა.

ერთი ფლაფის საწურაფი.

სუზანი.

ქეჩა.

დედამთილისთვის ჩუფაკათ ორი გრაკლის ჯოხი.

ვინცობა რძალი გაჯაერდეს კარგათ სტყიპოს.

მამამთილისთვის ბურნუთის კოლოფი შაჰის სურა-
თით და ერთი პაჩკაც თევზიანი ბურნუთი.

პატარძალი არის ნასწაელი, ისეთი რომ სწერს
კი და თავის ნაწერს ვეღარ კითხულობს. კურსაცა
აქვს დასრულებული ორ ალაგას, ვარდის უბანში
ბუზიქამიანთ პანსიონში და გორში დიაკვან კაქა-
ლასთან. მეგჯერეთ მისდევს არმიანსკი ბაზრის ფეხზე
მოვაკრე ანთარან ჯივან ქოროლლი.

ჩ ე მ ი თ ხ რ ვ ნ ა

(მუნაშა ზი)

სიცოცხლისა სიხარულის თვალები,
კაე-წარბები, წამწამები შაფები,
ნაწნაფები, ლოყებზედან ხალები,—
ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!
ყელი თეთრი, როგორც რომ მარმარილო
ცხვირი, ტუჩი, არ ჰქონდეს უმარილო,
კბილთ სითეთრით დამბნედავი ალები,—
ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!
ფუნჩულა და პაწაწინა ხელები,
წელ-წერწეტი, კვეიანური აზრები,
ანგელოზებრ მშვიდი ხასიეთები,—
ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!
ფეხ-პატარა, ბულკისაფით ფუნჩულა,
ფეხ-საცმელიც იაგუნდისა სულა,
წინ კაბაზედ ბრილიანტისა ღილები,—
ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!
მიხერა-მოხერა ახალ-ახალ მოდისა,
გული, მკლავი, უთეთრეს ქალღმერთისა,
ჰქონდეს ქალაქს დიდროვანი სახლები,—
ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!
ოთახები ევროპულად დართული,
შიგ ბუხრები, მოღულუნე ქართული,

სპალნაშიაც მარმარილოს ვანები,—

ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!

მებელს ჰქონდეს სულ დიბა გადაკრული,
კარებები იმითივე დართული

და ფანჯრებსა ზანავესკა მქრალეები,—

ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!

ცხენებიც კი არლოესკის ზაფადისა,
ეკიპაჟიც ზაგრანიცის მოდისა,

მგებ მიეცე ყველა ჩემი ვალები,—

ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!

არა სთხოვდეს არაეისა არათერს,
იყოს სჯაში დიდებისა შესაფერს

ყუთში ჰქონდეს გაქედილი უულები,—

ეს მიპოვეთ, დაიარეთ ქალები!

იმ წამს ეითხოვ შესართავად იმასა,
დავპატივებ მეგობრებსა ყველასა,

თუ უარ ეყო, მე დამიდგეს თვალები!..

თხოვნის პასუხი

(მუხამაზი)

შენ თხოვნაზე მეცინება ძალიან,
ვერც ვასრულებ, რადგან არა მცალიან.

შენ გულსა აქვს ურიცხვი სურვილები,
სად მოეძებნოთ ეგრე შემკობილები?..

უნდა ჰქონდეთ მათ დანაშაულები,

რომ შენ შეგროვოთ უბედური შეილები.

შენ მოძებნე, მე კი არ მცალიან,
შენს თხოვნაზე მეცილება ძალიან!

წელ-წერწეტას, მონარნარეთ მხრეველსა,
დიდ კრებაში პირველ შესამჩნევალსა,
მშვენიერსა, სურნელების მფრქვეველსა,
კეკლუცობით ჭკუის დამაბნეველსა.

შენ ვინ მოგცემს, შენთვის ვისა სცალიან?
შენ თხოვნაზე მეცილება ძალიან!

შენ ბრლიანტი თვალებსაც აგიჭრელებს,
ლამაზის ჭერეტას მით დაკიფვიანებს;
თვალ-აბურჯით უკულმა გატრიალებს,
ბევრი ფული თვით შენვე გაზიანებს.

ვერ ვიპოვნი, ამას ეწუხეარ ძალიან,

შენ მოძებნე, მე კი არა მცალიან!

მიხერა რომ მოდაზე შეიცვალოს,
ვაჰ, თუ გულიც მალე გამოგიცვალოს,
თვის სიმდიდრე შემდეგ სხეას ანაცვალოს
მაგ გულიდამ გრძნობაც გამოგაცვალოს.

შენ მოძებნე, მე კი არა მცალიან,

შენ თხოვნაზე მეცილება ძალიან!

ნეტა რად გსურს მარმარილოს ვანები!
თუ დაგცხება—მტკვარშიაც ებანები,
შენ მოძებნე საქართველოს ქალები,
სხვა თუ შეგხვდა, დაგიდგება თვალები.

შენ მოძებნე, მე კი არა მცალიან,

შენ თხოვნაზე მეცილება ძალიან!..

